

Finnish
Be Certain Of God
59-0125

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Olkaa varmat Jumalasta

Jeffersonville, IN, USA

25.1.1959

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹³⁸ Kumartakaamme päämme. Tämän ankaran, leikkaavan sanoman jälkeen, joka on tuotu esiin karkealla tavalla, mutta se on Totuus. Ja jos te vain nöyrästi uskotte saavanne sen, mitä olette pyytäneet, niin älkää milloinkaan antako minkään työntää teitä tuolta oikealta tieltä pois. Seisokaa juuri siellä. Ei väliä, kuinka paljon saarnaisin, tai mitä tahansa tekisin, tai mitä hyvänsä kuka tahansa mies tekisi, sillä ei ole mitään vaikutusta, ennen kuin te vastaanotatte sen omana henkilökohtaisena omaisuutenanne.

¹³⁹ Jos te uskotte sen koko sydämestänne, niin kaikki, mitä olette halunneet... Jos olette tunnustaneet syntinne, niin Jumala on antanut teille anteeksi. Älkää enää milloinkaan epäilkö sitä! Jos olette luopio, on teidät otettu takaisin tänä aamuna. Jos tarvitsette Pyhää Henkeä, silloin ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi. Se on Jumalan Sana. Hän ei tule muuttamaan sitä mitään seurakuntaa, mitään kirkkokuntaa tai ketään muutakaan varten. Sen täytyy olla sillä tavalla. Meidän täytyy täyttää Hänen vaatimuksensa, ei seurakunnan vaatimuksia, vaan Hänen vaatimuksensa. Sitä meidän täytyy tehdä.

¹⁴⁰ Jos Hän on sanonut, että uskon rukous pelastaa sairaan... Jos te olette sairas, niin minä olen rukoillut uskon rukouksen teidän puolestanne. Te olette rukoilleet sen omassa sydämässänne ja uskoneet sen ja vastaanottaneet sen, niin seisokaa järkähtämättä sillä; sen täytyy tulla olemaan sillä tavalla. Mikään ei voi muuttaa sitä.

¹⁴¹ Huolimatta siitä kuinka synkältä se näyttää... Te sanotte: "Näyttää siltä kuin yhä olisin sairas." Se ei ole mitään muuta kuin Enkelien siivet, jotka ovat tulemassa yhteen. Siinä kaikki. Se on Jumala siunauksen muodossa. Se näyttää synkältä teille. Vetäytykää hieman lähemmäksi sitä; ja katsokaa sitä uudestaan. Nähkää eikö se olekin Jumala, joka seisoo siellä pitäen Sanansa.

¹⁴² Nyt päätämme ollessa kumarrettuina, tulen antamaan kokouksen veli Nevillelle, pastorillemme.

Olkaa varmat Jumalasta

¹ Ja tässä lukee tällä tavalla:

Ja Elia Tisbeläinen, joka oli Gileadin asukkaista, sanoi Ahabille: Niin kuin HERRA Israelin Jumala elää, jonka edessä minä seison, ei tule olemaan kastetta eikä sadetta näinä vuosina, muutoin kuin minun sanani mukaisesti.

Ja HERRAN sana tuli hänelle, sanoen: Mene pois täältä ja käännä itään päin, ja kätkeydy Keritin purolle, joka on ennen Jordania.

Ja on oleva, että sinä tulet juomaan purosta; ja minä olen käskennyt korppeja ruokkimaan sinua siellä.

Niin hän meni ja teki HERRAN sanan mukaan: sillä hän meni ja asusti Keritin purolla, joka on ennen Jordania.

Ja korpit toivat hänelle leipää ja lihaa aamulla, ja leipää ja lihaa illalla; ja hän joi purosta.

Ja tapahtui jonkin ajan kuluttua, että puro kuivui, koska maassa ei ollut satanut.

Ja HERRAN sana tuli hänelle, sanoen: Nouse, mene Sarpatiin, joka kuuluu Siidonille, ja asu siellä: katso, minä olen käskennyt leskinaista siellä ruokkimaan sinua.

Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja, kun hän tuli kaupungin portille, katso, leskinainen oli siellä keräämässä keppejä: ja hän huusi hänelle, ja sanoi: Hae minulle, minä pyydän sinua, vähän vettä astiassa, että minä voin juoda.

Ja hänen mennessään hakemaan sitä, hän kutsui häntä, ja sanoi: Tuo minulle, minä pyydän sinua, palanen leipää kädessäsi.

Ja hän sanoi: Niin kuin HERRA sinun Jumalasi elää, minulla ei ole kakkua, vain kourallinen jauhoja tynnyrissä ja vähän öljyä astiassa: ja, katso, minä kokoan kaksi keppiä, että voin mennä sisälle valmistamaan sen itselleni ja pojalleni, että me voimme syödä sen, ja kuolla.

Ja Elia sanoi hänelle: Älä pelkää; mene ja tee niin kuin olet sanonut: Mutta valmista minulle siitä pieni kakku ensin, ja tuo se minulle, ja jälkeenpäin valmista itsellesi ja pojallasi.

Sillä näin sanoo HERRA Israelin Jumala: Jauhotynnyri ei tule tyhjenemään, eikä öljyä puuttumaan astiasta, siihen päivään asti kunnes HERRA lähettää sateen maan päälle.

Ja hän meni ja teki niin kuin Elia oli sanonut: ja nainen, ja Elia, ja naisen perhe, söivät monta päivää.

Ja jauhotynnyri ei tyhjentynyt, eikä myöskään öljy loppunut, HERRAN sanan mukaisesti, jonka hän oli puhunut Eliaan kautta.

² Puhuakseni tänä aamuna, juuri ennen ulkomaille lähtöä, olen valinnut tekstikseni tämän: *Olkaa varmat Jumalasta*. Ja nyt, Herra, siunaa Sinun Sanasi, kun Se puhutaan, ja voikoon Pyhä Henki vangita mieleemme ja ajatuksemme, ja valmistaa meitä Hänen vierailuaan varten, niin kuin me olemme pyytäneet Häntä tulemaan. Sillä me emme tule Herran huoneeseen tullaksemme nähdä tai näkemään, vaan oppimaan Sinulta, ja tunteaksemme Sinun luonteesi ja Sinun tiesi, ja Sinun asiasi, niin että voimme kohdata elämän ongelmat todellisen itseluottamuksen kanssa, ollen varmat Jumalasta. Suo se, Herra. Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

³ Sen on täytynyt olla kauhea aamu. Oli niin kuumaa ja pölyistä, ja ihmiset olivat kaduilla nälkäisinä, ja maa oli niin kuuma, että se oli valmis palamaan. Kaikki tämä oli heijastuma heidän synneistään ja moraalisesta rappeutumisestaan.

⁴ Katsokaahan, Ahab hallitsi Israelia tuohon aikaan, ja hän oli pahin kaikista Israelin kuninkaista. Ei ollut ollut niin pahaa kuningasta kuin Ahab. Sillä hän, vaikka hänelle oli opetettu ja hän tiesi sen paremmin, teki jatkuvasti kaiken mitä hän teki, niin ettei se miellyttänyt Jumalaa. Vaikkakin hänellä oli suuri sotilaallinen järjestelmä, ja ihmiset olivat alkaneet menestyä hänen hallituksensa alaisuudessa... Mutta kuitenkin, jos te ette miellyttä Jumalaa niin te ette voi samanaikaisesti odottaa selviytyvänne kovin pitkään.

⁵ Ja sitten, sen sijaan, että hän olisi nainut oman kansansa keskuudesta, hän meni ja nai syntisen, joka palvoi epäjumalia. Hän nai Iisebelin. Ja tämä ei ollut uskovainen.

maailman, uudelleen ja uudelleen. Olen varma, että Sinä olet Jumala; olen varma siitä.

¹³⁴ Uhraan itseni ja kaiken, mitä minulla on, uhriksi näiden ihmisten kanssa, Herra, Sinulle palvelusta varten. Minä aloitan jälleen, Herra, menemään ympäri maailman. Auta minua, oi Jumala. Jos milloinkaan olen epäuskoinen, niin anna anteeksi minun syntini, anna anteeksi minulle minun epäuskoni. Minä tiedän, että Sinä olet, ja palkitset nuo, jotka etsivät Sinua.

¹³⁵ Samalla tavalla minä tunnustan omien ihmisteni synnit tänä aamuna, heidän heikkoutensa ja heidän epäilynsä, heidän seisoessaan kädet ilmassa. Tunnustan heidän syntinsä, Herra, ja kaikki meidän heikkoutemme. Lähetä Pyhä Henki yllemme Sinun hyväksymisesi sinetin kanssa, että Sinä olet Jumala, ja että Sinä olet täällä nyt vastaanottaaksesi meidät, ottaaksesi meidät käsivarsillesi, ja lunastaaksesi meille kaiken sen, minkä me olemme kadottaneet. Jos se on meidän terveytemme, voikoon se tulla ennallistetuksi satakertaisesti. Jos se on meidän sielumme, voikoon se tulla meille kukkivana, loistavana, Pyhällä Hengellä täytettynä, olemaan Jumalan edessä. Jos se on epäusko, Herra, niin voikoon meille jälleen tulla usko siirtää vuoria. Suo se, Herra.

¹³⁶ Me uskomme, että Sinä liikut Pyhä Henki, kyllästäen kautta tämän rakennuksen, yli näiden ihmisten ja heidän sydämissään, liikuttaen heitä vastaanottamaan Elävän Jumalan. Tämän me teemme Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

*Uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
Jumalallinen Pelastaja!
Nyt kuule minua rukoillessani,
Ota kaikki syntini pois,
Äläkä anna minun koskaan eksyä
Sinun sivultasi pois.*

¹³⁷ Tarkoitatteko te sitä? Vastaanotatteko te sen? Kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Minä vastaanotan sen nyt Häneltä."

*Kulkiessani elämän tummissa sokkeloissa,
Ja surujen ympärilläni levittäytyessä,
Ole Sinä minun Oppaani;
Käske pimeyden muuttua päiväksi,
Pyyhi murheet, pelot pois,
Äläkä anna minun koskaan eksyä Sinun sivultasi pois.*

uskovansa Minuun. Hän on varma, että Minä olen.” Sillä on sanottu: “Hänen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Hän on, ja että Hän palkitsee ne, jotka ahkerasti etsivät Häntä.” Suo se tänä hetkenä, kun me jätämme sen Sinulle.

¹³⁰ Ja nyt päätämme ollessa kumarrettuina, haluaisivatko nuo nousta seisomaan, joilla on tarve jostakin. Jos olette varma, että Hän on Jumala, ja että Hän tulee pitämään lupauksensa, pelastamisesta, parantamisesta, tai mitä se onkin; jos olette varmat, että Hän on Jumala, nousisitteko seisomaan? Jos teillä on joku, jonka puolesta haluatte rukoilla, nousee seisomaan, jos olette varmat, että Hän on Jumala. “Tehkää pyyntönne tunnetuksi pyhien kokouksissa...” Te teette niin nousemalla seisomaan. [Tyhjä kohta nauhassa.]...

Olen varma, että Hän on Jumala. Olen varma, että Hän pitää Sanansa. Olen varma, että pyyntöni... Lasken sen Veren alle juuri nyt. Synti on epäusko. Te laskette sen nyt uhriksi; te tulette uhraamaan sen; te tulette ristille. Te tulette uhraamaan nyt kaiken epäuskonne, ja ojentamaan sen Hänelle, tietäen, että Hän on, ja te olette varmat, että Hän tulee vastaamaan. Jos niin on, niin kohottaisitteko kätenne. Pysykää nyt sillä tavalla.

¹³¹ Herra, Sinä olet Jumala. Tässä on heidän öljynsä ja jauhonsa sekoitettuna yhteen; he tuovat sen ristille, missä Jumalan tuli on lankeava heidän sydämiinsä, jos he todella tarkoittavat sitä, ja kuluttamaan tuon uhrin. Sinä olet tuleva näyttämölle. Tulemalla Taivaasta tulisissa vaunuissa, Sinä tulet ravistelemaan taivaita ja maata palkitaksesi heidät.

¹³² Kun he seisovat kädet ilmaan kohotettuina, merkiksi siitä, että he uskovat ja ovat laskeneet itsensä ja jokaisen pyynnön, joka heillä on, Sinun alttarillesi. Oi, Taivaan ja maan Jumala, taivaiden ja maan Tuomari, varmasti Taivaan ja maan Tuomari on tekevä vanhurskauden; varmasti Hän tulee pitämään Sanansa, Sinä, joka tunnet ihmisten sydämet, näiden ihmisten, miesten ja naisten sydämet.

¹³³ Herra Jumala, minä nostan omat käteni, sillä minä tiedän, että palvelustehtäväni muuttuu nyt; ja minä uskon, että Sinä olet; olen nähnyt Sinut seisomassa siellä Tulipatsaassa. Olen nähnyt Sinun tutkivan ihmisten sydänten salaisuudet, etkä yhtään kertaa Sinä ole epäonnistunut. Sinä lupasit sen täällä kadun toisella puolella, kun Sinä ensin aloit tehdä näitä asioita. Ja Sinä olet suojellut minua ympäri

⁶ Eikä yhdenkään uskovaisen tulisi milloinkaan naida uskomatonta, tilanteesta riippumatta, vaan hänen tulisi aina mennä naimisiin uskovaisen kanssa.

⁷ Mutta Ahab oli tehnyt tämän pahan asian. Ja ilman epäilystä Iisebel oli kaunis nainen. Ja hän lankesi siihen, miltä hän näytti sen sijaan, mitä hän oli. Niin monet ihmiset tekevät tuon saman virheet tänäkin päivän.

⁸ Ja hän oli tuonut epäjumalan palvonnan kansalle, ihmisten keskuuteen. Ja ihmiset, papit ja saarnaajat, olivat langenneet tämän suuren suosituksen vaatimuksen uhreiksi.

⁹ Ja se on tarkka kuva meidän maastamme tänään. Me olemme langenneet kansansuosion vaatimuksille. Epäilemättä nuo papit ajattelivat, että se olisi oikein niin kauan kuin heidän hallituksensa antoi suostumuksensa sille. Mutta minä en välitä siitä, mitä hallitus sanoo, sen täytyy olla se, mitä Jumala sanoo. Ja ihmiset ajattelivat, että heidän olisi soveliasta olla osalliset joihinkin heidän maailmallisiin asioihinsa.

¹⁰ Ja joku saattaa pyytää minua perumaan sen, minkä juuri sanoin olevan tarkka kuva tästä päivästä. Me emme ehkä ajattele olevamme epäjumalan palvojia, mutta me olemme. Ja hallitus kannattaa sitä. Ihmiset tänään ovat epäjumalan palvojia, koska he palvovat epäjumalia. Jotkut heistä palvovat filmitähtiä epäjumalinaan. Jotkut palvovat rahaa epäjumalana. Ja jotkut palvovat televisiotähtiä epäjumalina. Mutta kaikki, minkä te panette Jumalan edelle, on epäjumala, olkoon se sitten mitä tahansa.

¹¹ Saatana, meidän suuri vastustajamme, on niin älykäs, että hän on jopa joskus pannut seurakunnan Jumalan edelle. Teillä voi olla suuri seurakunta. Se saattaa olla suuri rakennus, tai se saattaa olla suuri kirkkokunta, ja sitten se saattaa olla myös suuri seurakunta, mutta älkää antako minkään tulla Jumalan edelle sydämissänne. Mikä tahansa, mikä on Jumalan edellä, on epäjumala.

¹² Ja nämä ihmiset tiesivät, etteivät he olleet hengellisiä, niin kuin aikaisemmin toisten kuninkaiden hallitessa. Ja he ajattelivat, että koska he olivat uskonnollinen kansa, niin kaikki olisi kunnossa. Ja sillä tavalla se on, me myös olemme tulleet tuolle paikalle.

¹³ Joitakin kuukausia sitten puhuin erään hienon ystäväni kanssa. Ja hän sanoi: “Veli Branham, minä uskon, että sinä ahdistelet tätä Yhdysvaltoja aivan liikaa. Sinä aina karjut syntiä vastaan, ja kuinka Jumala tulee rankaisemaan tätä kansakuntaa.”

¹⁴ Minä sanoin: “Hänen täytyy tehdä se voidakseen olla oikeamielinen.”

Hän sanoi: “Mutta veli Branham, sinä unohdat, että tämä kansakunta on perustettu Kirjoituksille, ja meidän esi-isämme tulivat tänne, ja Jumala antoi meille tämän perinnön, ja me olemme uskonnollinen kansakunta.

¹⁵ Minä sanoin. “Se on totta, kokonansa. Ja kukaan ei tiedä, kuinka paljon minä arvostan tätä kansakuntaa. Mutta katsohan, veljeni, myös Israel oli Jumalan valittu, ja Hän lähetti sille profeettoja ja suuria miehiä. Mutta Jumala ei kärsi syntiä. Hän pani Israelin korjaamaan jokaisen kylvämänsä jyvän. Ja jos Hän pani Israelin korjaamaan sen, mitä he kylvivät, niin Hän tulee panemaan meidätkin korjaamaan sen, mitä me kylvämme.” Hän ei kunnioita henkilöitä.”

¹⁶ Ja me olemme tulleet sille paikalle, että me ajattelemme lepäävämmme sen varassa, mitä esi-isämme tekivät, tai lepäävämmme seurakuntiemme suurien perustajien varassa, sen varassa mitä heidän suuri uhrinsa oli Jumalalle, mikä on hienoa ja sitä arvostetaan niin paljon, mutta me emme voi saada pelastusta siitä, mitä he tekivät! Pelastus on yksilöllinen asia jokaisen henkilön ja Jumalan välillä. Ei meidän kansakuntamme, eikä meidän seurakuntamme, vaan me itse vastaamme Jumalan edessä.

¹⁷ Se on tullut sille paikalle meidän maassamme, kunnes kaikkein hengellisimpien ihmisten keskellä, joita meillä on... Menkää hengellisten miesten ja naisten luo, ja te näette, että heidän sydämissään on puute jostakin.

¹⁸ Muutamana viimeisenä viikkona olen kerrannut joitakin näistä asioista, ja tullut toteamaan, että mies, jonka ajattelin olevan siemen, kuitenkin tulin huomaamaan, että he panevat painoa väliaikaisille asioille, he kulkevat ympäriinsä ja sanovat: “Jumala antaa minulle suurimman sen-ja-sen; Jumala antaa...” Te hämäätte itseänne!

¹⁹ Suuret materiaaliset asiat eivät aina lepää Jumalan tahdossa. Jumala antaa sateen langeta niin vanhurskaille kuin väärillekin. Mutta se, mitä maailma tarvitsee tänään, ei ole hämäämisuskoa, niin että yritätte hämätä itseänne johonkin ja kutsua sitä hengellisyydeksi...

²⁰ Joskus usko tulee tekemään suuria ihmeitä, eikä se kuitenkaan tule hengellisestä sydäimestä. Eikö meidän Herramme sanonutkin, että “moni on tuleva Minun luokseni tuona päivänä ja sanova: ‘Enkö minä ole

varpusta myydä kahteen ropoon? Kuinka paljon enemmän olette te kuin varpuset?” Kuinka paljon enemmän Sinä näit näiden kuolevaisten olentojen käden, joiden puolesta Sinun Poikasi Jeesus kuoli. Kuinka paljon enemmän Sinä näet heidän kätensä, kuin varpusen, jos se putoaisi maahan tänä aamuna. Oletan, ettei tusinaakaan varpusta voitaisi myydä pennillä tänä aamuna, koska kukaan ei haluaisi niitä; niistä olisi vain vaivaa. Mutta Sinä tunnet jokaisen niistä; Sinä tunnet jokaisen höyhenen niiden ruumiissa. Sinä tiedät jokaisen hiuksen, joka on meidän päässämme.

¹²⁶ Oi, Herra, vastaa rukoukseen; salli heidän olla varmat tänä aamuna, että Sinä olet Jumala, ja että Se on Sinun Henkesi. Voikoon tuo tylsyyt ja tämän nykyaikaisen päivän uskonto tipahtaa pois heistä, tuo sanominen: “Oi, minä kuulun erääseen määrättyyn seurakuntaan.” Jumala, voikoot ne haihtua heidän mielestään juuri nyt. Voikoot he nähdä juuri tällä hetkellä Iankaikkisen Elämän. Ja sitten he tulevat olemaan nälkäiset ja etsimään sitä, tietääkseen, että Jumala on, ja että he ovat varmat, että Hän on; ja että Hän pitää oman Sanansa.

¹²⁷ Voikoot syntiset tehdä parannuksen nopeasti, ja valmistautua kastettaviksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja Sinä lupasit, että Sinä tulisit antamaan heille Pyhän Hengen. Sinä sanoit sen, Herra, ja Sinä pidät lupauksesi.

¹²⁸ Siellä on joku luopunut, joka on varma, että Sinä olet Jumala, he ovat harhailleet pois, voikoot he tulla tänään, koska Sinä olet sanonut: “Vaikka syntinne olisivat verenpunaiset, ne tulevat valkoisiksi kuin lumi; vaikka ne olisivat purppuranpunaiset, ne tulevat olemaan villan valkoiset.”

¹²⁹ Ja jos siellä on niitä, jotka ovat sairaita, voikoot he käsittää, että Sinä olet Jumala; Sinä pidät Sinun Sanasi; Sinun täytyy pitää Sanasi. Ja kun he asettavat itsensä Öljynsä kanssa, tuon Hengellä, joka heissä on, joka tunnustaa heidän uskovan. Ja sitten myös Sanan kanssa, joka on saarnattu, joka on Kristus jauhettuna heille Vanhassa Testamentissa ja Uudessa Testamentissa, osoittaakseen, että Hän on sama eilen, tänään iankaikkisesti... Sekoittakoot he tuon Sanan Öljyn kanssa, sen Hengellä, joka heillä on, ja seisokoon sitten alttarilla ja sanokoon: “Tämä on kaikki, mitä minulla on, Herra, minä tuon sen.” Oi, kuinka se tuleekaan moninkertaistamaan sen, kuinka se tuleekaan kutsumaan historiallisen Jumalan näyttämölle. Kuinka se saakaan Jehovan sydämen paisumaan ilosta, kun Hän näkee, että “Minulla on lapsi, joka tottelee Minua. Olen pannut hänet koetuksen lävitse, ja hän todistaa rakastavansa Minua ja

siivet yhdessä, laulamassa Hallelujaa Herralle. Niinpä sellaista on synkeys joskus. Jos te katsotte sitä kaukaa, se näyttää synkältä ja pimeältä; mutta ottakaa Jumalaa Sanastansa ja olkaa varmat, että Hän on Jumala, ja lähestykää sitä; niin te tulette näkemään, että se on vain Enkelien siivet lyömässä yhteen.

¹²⁰ Hän oli jotenkin Aabrahamin kaltainen. Häntä pyydettiin antamaan kaikkensa mitä hänellä oli, ja asettamaan sen uhrialtarille. Ehkä teitä kutsutaan tekemään sillä tavalla. Antamaan pois omat tapanne; antamaan pois epäuskonne; antamaan pois kaiken, mitä teillä on, ja sitten ottamaan Öljyn ja Sanan ja sekoittamaan ne yhteen, ja panemaan sen itsensä uhraamisen alttarille. Te tulette huomaamaan, että se tulee kutsumaan Jumalan näyttämölle aivan yhtä varmasti kuin minä seison täällä saarnatuolissa.

¹²¹ Ajatelkaa sitä, sillä aikaa, kun rukoilemme. Onko teillä tarvetta tänään? Onko tarpeenne suurempi kuin mitä fyysisillä keinoilla voitte saada? Onko rahanne niin lopussa, ettette voi maksaa vuokraanne? Tahtovatko lapset uusia kenkiä, eikä teillä ole rahaa ostaa niitä? Onko jauhotynnyri tyhjä kodissanne ja öljyastia kuivumassa? Te ette voi ostaa ruokaa karjallenne, ja jotakin on vialla, muistakaa, Hän antoi lupauksen.

¹²² Oletteko sairas, ja lääkäri sanoo, että tarvitsette leikkausta, eikä teillä ole rahaa siihen? Onko teillä tarvetta?

¹²³ Oletteko te syntinen? Onko tarpeenne suuri, tietäessänne, että jos Jumala kutsuisi teidät pois tänään, te olisitte kadotettu? Oletteko luopio, joka pakenee Jumalaa, tiedätte kuuluvanne johonkin seurakuntaan, mutta tiedätte, ettei asianne ole kunnossa, teidän omatuntonne kertoo teille Sanan mukaisesti, että ette ole vilpitön, ja teillä on tarve? Älkää antako Sanan pudota ohdakkeiseen maaperään tai kalliolle, kivisiin sydämiin; pudotkoon ne hyvään, hedelmälliseen maaperään.

¹²⁴ Jos olette sairas, ja lääkäri sanoo, että ette voi parantua, ja te lupaatte, että tulette palvelemaan Häntä kaikkina elämänne päivinä, ja olette varma, että Hän on Jumala, niin tule ja täytä hänen vaatimuksensa. Jos teillä on tarve, niin haluatteko ensin tehdä niin paljon, että kohotatte kätenne Jumalalle merkiksi, että teillä on tarve jostakin? Jumala siunatkoon teitä. Rukoilkaamme.

¹²⁵ Oi Herra, aivan yhtä varmasti kuin minä olen täällä saarnastuolissa tänä aamuna, minä tiedän, ettei yksikään noista käsistä voinut kohota Sinun tietämättäsi, sillä Sinä olet Jumala. Sinä sanoit: "Eikö niin montaa

tehnyt tätä ja tuota Sinun Nimessäsi.' Ja Minä tulen sanomaan heille: 'Menkää pois Minun luotani, te vääryyden tekijät.'" Mitä on vääryyden tekeminen? Se on jotakin, minkä te tiedätte tehdä oikein, ettekä tee sitä. "Minä en koskaan tuntenut teitä", Hän tulee sanomaan. Ja me elämme tuossa päivässä.

²¹ Se, mitä me tarvitsemme tänään, ei ole materialistiset asiat; meillä on sitä. Me emme tarvitse suurempia kirkkoja, me emme tarvitse suurempia seurakuntia. Me emme tarvitse lisää ohjelmia radioon tai televisioon. Me emme tarvitse niin paljon lisää näitä asioita. Mutta se, mitä me tarvitsemme tänään, on olla hengellinen. Ihmisiä, jotka nöyrytyvät jumalan edessä, vaikka heillä ei olisi penniäkään, ja jotka tulevat rukoilemaan, kunnes heissä oleva henki on tyydytetty jumalan hyvyiden kanssa, ja herätys tapahtuu heidän sydäntensä sisäpuolella, joka muuttaa heidän asenteensa ja sen ilmapiirin, jossa he elävät.

²² Teillä ei ehkä ole kenkiä jaloissanne. Te saatatte olla puetut ryysyihin, mutta jokin teidän sydämessänne laulaa Jumalan säveliä. Minä haluan mieluummin sen kuin kaiken rahan maailmassa.

²³ Niinpä te ette voi sanoa, että luonnolliset asiat ovat aina merkki Jumalan siunauksesta. Daavid puhui sen Herralle, että hän oli nähnyt pahan levittävän omaisuuttaan, niin kuin suuri laakeripuu. Mutta Jumala kysyi häneltä: "Ajattelitko koskaan häntä lopussa?" Ei väliä, kuinka hyviä vaatteita me käytämme, kuinka paljon meillä on syötävää, se ei ole se, mikä menee Jumalan läsnäoloon. Tämä ruumis, jossa me asumme tulee katoamaan, huolimatta siitä kuinka siitä huolehditaan. Mutta se on tuo sielu, joka on ihmisessä; se on tuon hengen tila, joka siirtyy Elävän Jumalan läsnäoloon.

²⁴ Mutta me otamme asiat selviöinä. Me ajattelemme, että koska me olemme kansa... Niin teki Ahab ja koko Israel tuona päivänä, heidän mielestään oli luonnostaan selvää, että kaikki oli hyvin. Heidän pappinsa ja saarnaajansa olivat yrittäneet kertoa heille, että "kaikki on hyvin; kaikki on kerta kaikkiaan hienosti." Mutta heillä oli yksi, joka huusi vääriä asioita vastaan, koska tämä yksi tiesi, että pyhä Jumala ei voinut olla tyytyväinen epäpyhän uskonnon nykyaikaiseen suuntaukseen.

²⁵ Niin pysy Taivaan Jumala samana tänäänkin. Ja kaikki meidän vaivannäkömme ja suuret, asiat joita me yritämme tehdä... Jumala ei milloinkaan tule olemaan tyytyväinen ennen kuin Hänen edessään on kokonaisuudessaan pyhitetty elämä.

²⁶ Me saatamme rakentaa kouluja, ja pyhäkköjä, ja tabernaakkeleita; meillä voi olla organisaatioita; me voimme tehdä suuria asioita, mutta kuitenkin Jumala ei tule olemaan tyytyväinen, ennen kuin ihmisen sielu tulee pyhitetyksi Jumalan alttarilla, pyhitetyksi Jumalan tekoja varten. Ja sitä te ette enää löydä.

²⁷ Te näette, että meidän rukouskokouksemme ovat heikkoja. Ehkä minuutin rukous ja hyppäämme vuoteeseen. Me näemme, että se tapahtuu noin kerran tai kahdesti päivässä. Me kaikki olemme syyllisiä! Meidän kansakuntamme on moraalisesti rappeutumassa. Meillä on Billy Grahameita ja Oral Robertseja kaikkialla, mutta ennen kuin Amerikan sydämeen tulee jano tuomaan sen takaisin jälleen Elävälle Jumalalle, elävään kokemukseen, niin että meillä on kuolematon usko Elävään Jumalaan, me ainoastaan hakkaamme aivomme ulos, niin kuin sanonta kuuluu.

²⁸ Me saatamme kävellä rinta ulkona, ja kaulus ympäri käännettynä, ja haluta, että meitä kutsuttaisiin tohtoriksi tai pastoriksi. Me saatamme paimentaa suurinta maassa olevaa seurakuntaa, ja me voimme olla niin hurskaita kuin vain voi olla, niin ettei kukaan voi osoittaa sormellaan meidän elämäämme. Mutta ennen kuin tuo sielu, joka on sisäpuolellamme, on tullessa Jumalan puolesta, ennen kuin siellä on jotakin mikä kaipaa Häntä: "Niin kuin peura halajaa vesipurolle, minun sieluni halajaa Sinua, oi, Jumala." Siihen asti kunnes me saamme sen tapaisen kokemuksen.

²⁹ Sen vuoksi, kommunismi ja niin edelleen tulee valtaamaan alaa, niin kuin ne tekevät, eikä kaikki meidän liittymisemme mitä me voimme tehdä, tule milloinkaan pysäyttämään sitä. Sen on ennustettu tulevan. Mutta Jumala lähettää kutsun Hänen Seurakunnalleen.

³⁰ Kuinka tämän pienen naisen onkaan täytynyt olla Elian kaliiberia, koska tavallisesti teidän tekonne osoittavat, mitä te olette. Ja kaiken lisäksi hänet oli valittu pitämään huolta Jumalan profeetasta. Muistakaa, tuo nainen oli pakana, ei juutalainen.

³¹ Ja tuo maa oli tullessa. Ja ilman epäilystä tämä pieni nainen, ollen tuota kaliiberia, ollen tyypiltään uskovainen. Sillä me näemme, että Jumala ei olisi valinnut häntä, jos hän ei olisi ollut arvollinen pitämään huolta Jumalan profeetasta. Sillä Hän ei olisi voinut lähettää profeettaansa arvottomaan taloon.

¹¹² "Tuo pala leipää kädessäsi ja nouda minulle vettä." Hän katsoi häntä. Jokin kertoi hänelle, että tuo mies tiesi, mistä hän puhui. Jumala tuntee Hänen omansa. "Minun lampaani tuntevat Minun Ääneni. He tietävät, onko se Raamattu vai ei, onko se oikein vai ei."

¹¹³ Hän kääntyy tottelevaisesti. Sitä teidän täytyy tehdä. Ja kun hän kääntyi totellakseen sitä, mitä tuo profeetta käski tekemään, silloin jylisi Taivaasta ukkonen, jonka jokainen mies odottaa kuulevansa. Sillä siellä jylisi ukkonen profeetan äänellä, jota jokainen syntinen ja jokainen sairas henkilö kaipaa kuulla: "NÄIN SANOO HERRA." Kuinka me kaipaamme kuulla sitä.

¹¹⁴ Kuinka ihmiset istuvatkaan minun ajotielläni ja sanovat: "Tule tänne ovelle; minun tyttäreni on sillä tavalla, minun lapseni, minun se-ja-se, sano vain sana." Kuinka te voitte sanoa sen ennen kuin se on suussanne? Te sanoisitte sen itse. Mutta he kaipaavat kuulla tuon: NÄIN SANOO HERRA.

¹¹⁵ Ja sieltä se tuli aidan ylitse, koska hän oli tottelevainen, ja synkkyys hävisi: "NÄIN SANOO HERRA, jauhot eivät lopu tynnyristä eikä öljy astiasta siihen päivään asti, kunnes Herra Jumala lähettää sateen maan päälle." Oi, minkälainen lohdutus.

¹¹⁶ Hän valmisti leipäkakun ja antoi sen profeetalle. Hän meni ja valmisti pojalleen ja itselleen, ja heillä oli kaikkea runsaasti syödä ja juoda. Mistä se tuli? Kuinka se tuli sinne? Kertokaa minulle tieteellisesti, mistä tuo jauho tuli. Mistä tuo öljy tuli? Mistä ja miten se tuli tuohon astiaan?

¹¹⁷ Hän kaatoi sen tyhjäksi joka aamu ja hän tyhjensi jauhotynnyrin joka aamu. Ja kun hän meni noutamaan lisää, se oli siellä. Mistä se tuli? Ottakaa Jumala Sanassansa. Olkaa varmat Jumalasta. Hän on Luoja.

¹¹⁸ Te olette saattaneet kadottaa terveytenne. Olette saattaneet kadottaa yhteytenne. Ottakaa Hänet Hänen Sanassansa. Olkaa varmat, että Hän on Jumala. Ajat, jotka nyt näyttävät synkiltä, eivät ehkä näytä niin synkiltä, jos te vain otatte Hänen Sanansa ja olette varmat, että Hän on Jumala.

¹¹⁹ Saksassa näin kerran maalauksen, joka on aina säilynyt mielessäni. Eräs saksalainen taiteilija oli maalannut kuvan jota kutsutaan nimellä *Pilvima*. Kun te katsotte sitä pitkältä etäisyydeltä, on se kauhistuttavalta näyttävä synkeys, vain massoitain pilviä yhdessä. Mutta, kun te tulette hyvin lähelle sitä, se muuttuu; siinä ovat Enkelit

¹⁰⁴ Elämän Vedet, te olette halukas antamaan sen kenelle tahansa, kertomaan kenelle tahansa ja menemään minne tahansa. “Hetkinen vain, Herra.”

¹⁰⁵ Hän lähtee menemään sisälle kepit kädessään. Ja tuo ääni jylisi jälleen. “Älä jaa yksin vettäsi, vaan tuo minulle pieni palanen leipää kädessäsi.” Elämän leipä. Elämän vesi, oli kysymys Elämästä. Hän kuolisi niin pian kuin se loppuisi.

¹⁰⁶ “Tuo minulle vetesi ja tuo minulle leipäsi.” Mitä me löydämme tästä? Minkä opetuksen voimine löytää? “Etsikää ensin Jumalan Valtakuntaa ja kaikkea Hänen vanhurskauttaan; niin nämä muut asiat tullaan lisäämään teille.” “Tuo minulle vähän vettä ja palanen leipää.”

¹⁰⁷ Sitten hän kääntyy alakuloisena, ja voin kuulla hänen sanovan jotenkin tähän tapaan: “Herra, sinä olet erilainen kuin näkemäni miehet. Ja voin kuulla puheestasi, että sinä olet ehdottoman varma siitä mistä puhut. Mutta minulla on vain kourallinen jauhoja ja lusikallinen öljyä. Olen leiponut sen ja aion mennä valmistamaan sen näillä kahdella kepillä. Ja minä ja poikani tulemme syömään sen ja kuolemaan. Siinä kaikki mitä minulla on.”

¹⁰⁸ Mutta mitä me kuulemme seuraavaksi. “Mutta nouda minulle pieni palanen ensin!” Jumala ensin! Huolimatta siitä, mitä kuka tahansa muu sanoo, mitä todistukset sanovat, kuinka synkältä se näyttää, ottakaa Jumala ensin, Hänen Sanansa ensin.

¹⁰⁹ “Lääkäri sanoi, etten voi parantua”, mutta ottakaa Hänen Sanansa ensin! “Minä olen liian syntinen!” “Minä olen prostituoitu!” “Minä olen uhkapeluri!” “Minä olen juoppo!” Ottakaa Jumalan Sana ensin! Vaikka teidän syntinne olisivat veripunaiset, ne tulevat lumivalkoisiksi; vaikka ne olisivat purppuranpunaiset, ne tulevat olemaan valkoiset kuin villa.” Ensimmäinen Jumala.

¹¹⁰ “Mene ja tuo minulle ensin palanen leipäkakkua. Kaikki, mitä sinulla on, tuo se minulle.” Oletko sinä halukas antamaan sen Hänen käsiinsä?

¹¹¹ Elämäni, kaiken mitä olen, olen viidenkymmenen. “Oletko sinä halukas, William Branham, antamaan sen Minulle? Oletteko te halukkaat, te pienet lapset, antamaan elämänne Minulle? Oletteko te halukkaat? Voitteko tehdä sen? Sairaat ihmiset, voitteko luottaa Minuun? Pankaa Minut ensimmäiseksi.”

³² Se ei ollut Elían valinta, se oli Jumalan valinta. Tuo nainen ei pyytänyt häntä sinne, vaan Jumala. Hänet oli pantu sinne purolle, jossa korpit olivat ruokkineet häntä. Mutta Jumala määräsi jotakin muuta tapahtumaan. Ja Jumala varmasti valitsi uskovaisen, saman luontoisen kuin Eliakin oli.

³³ Hän oli leskinainen. Ja me kaikki tiedämme, minkä lävitse leskineen on täytynyt mennä, kun hänen miehensä on kuollut, ja hänellä on nuori poika kasvatettavana.

³⁴ Ja siellä maassa he olivat riippuvaiset sadostaan. Heillä ei ollut suunnitelmia, niin kuin meillä on tänään, eikä puolustus-suunnitelmia. He olivat riippuvaiset sadostaan. Ja koska ihmisten väärin tekeminen ja heidän moraalinen rappeutumisensa oli tuonut kuivuuden maahan, niin siellä he kaikki näkivät nälkää ja kuolivat.

³⁵ Ja sitten me näemme, että epäilyksettä yön toisensa perästä, kun hän alkoi nähdä jauhojen tynnyrissä vähenevän ja vähenevän. Ja sen on täytynyt tulla siihen, että siellä oli vain kupillinen jauhoja jäljellä. Hänellä oli vain pieni kourallinen. Kuolema oli tulossa portista, se oli ovella. Sillä ei ollut mitään keinoa saada enää lisää. Koko kansa näki nälkää.

³⁶ Ja öljystä oli vain runsas lusikallinen jäljellä pienessä astiassa. Vain se määrä öljyä ja jauhoja oli hänen ja kuoleman välillä. Hänen on täytynyt tulla todella vilpittömäksi rukouksessaan. Antakaa sen iskeä teidän kotianne; niin se tulee olemaan hieman vilpittömämpää kuin mitä me olemme tänä aamuna, kun me tiedämme, että kuolema odottaa ovella.

³⁷ Ja uskon, että voisimme ehkä ajatella hänen rukoilleen koko pitkän yön, sillä yksi päivä lisää ja se olisi lopussa. Hän voi katsoa pienen, kolme- tai neljävuotiaan poikansa kalpeita huulia, ja hän voi nähdä omien luittensa tulevan näkyviin, lihan kadotessa niiden ympäriltä. Ja sen on täytynyt olla hirvittävä asia, tämän naisen nähdä näiden asioiden tapahtuvan, yhä kädet kohotettuna Jumalan edessä rukoillen päivin ja öin: “Nyt meillä on vain kourallinen jauhoja ja lusikallinen öljyä jäljellä.”

³⁸ Tiedätekö, se on outo asia. Voikoon Jumala antaa tämän imeytyä sisälle teihin jokaiseen, jos ette enää koskaan kuule minun saarnaavan. Olkoon tämä sanoma. Se on outoa, hyvin outoa, että Jumala joskus tekee asiat sillä tavalla.

³⁹ Tiedättehan, kun me olemme tunnustaneet syntimme ja täyttäneet kaikki Jumalan vaatimukset... Me olemme uskoneet Jumalaan. On tilanteita, jotka täytyy kohdata, ja se on Hänen tahtonsa mukaista. Ja me olemme tunnustaneet syntimme, ja olemme oikaisseet kaikki tekemämme vääryydet, tehneet kaiken minkä tiedämme tehdä, täyttäneet jokaisen Jumalan vaatimuksen, ja kuitenkin Hän pysyy vaiti; Hän ei yksinkertaisesti vastaa meille...

⁴⁰ Olen varma, että puhun tänä aamuna ihmisille, jotka ovat tulleet tuolle paikalle. Olen itse ollut siinä monta kertaa. Paikalla, että olen tarkastanut elämäni taaksepäin, olen kääntänyt jokaisen kiven, ja sitten huomattuani tehneeni jotakin väärää, minä menen ja tunnustan sen ja sanon: "Herra Jumala, minä tulen oikaisemaan sen", ja sitten menen ja teen niin. Sitten tulen takaisin jälleen ja sanon: "No niin, Herra, Sinä olet Jumala; Sinä tulet vastaamaan minulle. Varmasti olen täyttänyt jokaisen vaatimuksen, mitä Sinä minulta vaadit. Olen täyttänyt jokaisen vaatimuksen." Ja kuitenkin Hän ei liiku, Hän näyttää istuvan ääneti; se on hetki, jolloin teidän on oltava varmat, että Hän on Jumala. Älkää lannistuko; ainoa asia on, että olette sydämessänne varmat Jumalasta.

⁴¹ Minun aiheeni, olkaa varmat ensin ennen kuin teette mitään; olkaa varmat sydämessänne, että se on Jumala. Ja, kun olette täyttäneet kaiken, mitä Hän on sanonut, sitten te olette varmat, että Hän on Jumala, ja silloin usko alkaa työskennellä, juuri siinä. Usko seisoo vakaana, sillä se tietää, että Hän on.

⁴² Ja te olette täyttäneet jokaisen vaatimuksen. Te uskotte, että Hän on, ja usko pysyy vakaana. Oi, siunattu olkoon Hänen Nimensä. Usko ei tule liikahtamaan, sillä se on varma, että Jumala on, ja että Hän palkitsee nuo, jotka ahkerasti Häntä etsivät.

⁴³ Menkään tämä sisään syvälle ja älköön se koskaan lähtekö teistä, Branham tabernaakkeli. Jos te olette täyttäneet Jumalan vaatimukset, ja sydämessänne te uskotte, että hän on, niin Jumala ainoastaan koettelee teidän uskoanne; sillä hän rakastaa tehdä niin.

Te olette tunnustaneet kaikki syntinne ja täyttäneet jokaisen vaatimuksen, jonka Jumala vaatii, ja kuitenkin Hän pysyy hiljaa, niin muistakaa, usko sanoo, että Hän on. Sitten usko pitää kiinni siitä, tietämättä mistä on kysymys, mutta se tietää, että Hän on, ja se on varma siitä, että Hän on.

⁹⁷ Jos saarnaaja saarnaa Sanan, ja jos mies, joka vastaanottaa Sen uskoo Sen ja toimii Sen mukaisesti, niin jotakin täytyy tapahtua. Jos olet syntinen, sinun täytyy pelastua, jos olet sairas, sinun täytyy parantua, koska Jumala lupasi sen, jos me olemme varmat Jumalasta.

⁹⁸ Aivan yhtä varmasti kuin Hän on Jumala, Hänen täytyy pitää Sanansa. Aivan varmasti! Sitten käsky oli: "Mene kaupunkiin, sillä minä olen käkenyt leskinaista..." Näky tuli profeetalle, ja tässä hän tulee, kävellen. Hän ei tiedä, minne hän on menossa, eikä sillä ole väliäkään. Hän vain tottelee.

⁹⁹ Tuo nainen ei tiedä, missä nuo kepit tulevat olemaan, mutta jossakin siellä pihalla on kaksi keppiä. Hän lähtee, ja menee pihalle. Hän katsoo ympärilleen: "Oi kuinka kuumaa!" Kaupungista kuuluu kirkunaa, yön vaeltajat ovat tulossa kotiin ryypiskellen viiniään ja niin edespäin. Hän katsoo alas katua eikä näe mitään. Hän löytää kepin, osan rististä, itsensä uhraamisesta. Näkee toisen, ja kun hän nostaa ylös toisen kepin...

¹⁰⁰ Oi, kuinka kaameata sen on täytynytään olla, kuoleman ollessa ovella. Hänen ja hänen poikansa täytyisi syödä pieni palanen kakkua ja kuolla. Ja siinä kaikki. Ja joskus kaiken synkkyyden keskellä, me kuulemme äänen.

¹⁰¹ Kun hän oli nostanut ylös tuon toisen kepin ja lähti menemään takaisin, kuului ääni portilta, joka sanoi: "Nouda minulle vähän vettä astiassa."

¹⁰² Hän kääntyi katsomaan nuo kaksi keppiä kädessään, jauhojen ja öljyn jo ollessa sekoitettuna. Hän sanoi leiponeensa sen, sekoittaneensa ne yhteen. Se on miten Hengen ja Sanan täytyy sekoittua yhteen, ja tulla asetetuksi itsensä uhraamisen ristille, kieltääkseen kaiken sen, mikä on vastoin sitä, mitä te olette pyytäneet. Se on oikein. "Minä sekoitin sen; nyt olen noutamassa näitä keppejä."

Ja tuo ääni sanoi: "Tuo minulle vähän vettä astiassa."

¹⁰³ Hän katsoo ja näkee siellä portin yli nojautuvan miehen, kapeaposkisen, partaisen ja kaljupäisen, jolla on ympärillään vanha lampaannahan palanen. Näytti siltä kuin se olisi ollut jonkinlainen vanha ystävälliseltä näyttävä herrasmies. Hän sanoi: "Minä tulen jakamaan veteni hänen kanssaan."

⁹⁰ Ja öljy tarkoittaa Henkeä, niin kuin me tiedämme Hesekiel 4:n ja muiden paikkojen mukaan. Siitä syystä me voitelemme öljyllä, koska se on Henki. Mitä se on? Niin kuin Johanneksen 4:ssä luvussa sanotaan: "Isä etsii sellaisia palvomaan Häntä Hengessä ja Totuudessa." Jeesus oli Totuus. Hän oli Jauhohuri, ja tämä Öljy oli Henki. Ja, kun Henki sekoitetaan Totuuden kanssa, sen täytyy tuottaa jotakin. Pankaa se yhteen, siitä tulee kakku.

⁹¹ Oi, missä on teidän uskonne? Kun Jumalan Sana on saarnattu Sen yksinkertaisuudessa, vaikkakin Sen voimassa, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja Sana lähtee ruuaksi, niin teillä on Öljyä sekoittaa Sen kanssa. Se saattaa olla vain pieni kourallinen tai lusikallinen, mutta mitä se onkin, se on todellista.

⁹² Mitä varten se nyt on valmistettu? Se on valmis ristiä varten. Se on valmis itsensä uhraamista varten. Sitä teidän täytyy tehdä. Jos Sana on saarnattu, ja teillä on Henki sekoittaaksenne Sen yhteen, niin se on itsensä uhraaminen, joka kieltää kaiken kivun ja kaiken sairauden. Se kieltää kaiken, mikä on vastoin Jumalan Sanaa, ja seisoo Sillä.

⁹³ Kun lääkäri sanoo sitä tai tätä, niin, sillä ei ole mitään väliä. Te seisotte Sillä, koska Jumala sanoi niin. Jauhot, tuo Ruoka tulee, ja teillä on Öljyä sekoittaa yhteen Sen kanssa.

⁹⁴ Nyt voin kuulla äänen. On vähän auringonnousun jälkeen. Tuo ääni puhuu ja sanoo: "Mene pihalle ja nouda kaksi keppiä." Huomasitteko Raamatun sanoneen "kaksi keppiä"? Se on risti. Hänellä on jauhoja ja öljyä, mutta nyt hänen täytyy toimia sen kanssa. Samoin on teidänkin, vaikka teillä olisi niin paljon kuin tarvitsette Jauhoja ja Öljyä, teidän on toimittava, se on itsensä uhraaminen, kaksi keppiä.

⁹⁵ Entisaikaan heillä ei ollut mitään parempaa tapaa tehdä tulta. Kun otatte kepin ja asetatte sen poikittain toisen päälle ja sytytätte sen keskeltä. Sillä tavalla intiaanit sytyttävät tulensa. Minä olen polttanut sitä monta kertaa koko pitkän yön. Te otatte puunrunгон ja asetatte sen tällä tavalla ja toisen tällä tavalla, ja sitten vain työnnätte niitä tuleen, niiden palaessa.

⁹⁶ Nuo kepit olivat risti. Raamattu sanoi kaksi keppiä. Tuo ääni sanoi: "Mene pihalle ja nouda kaksi keppiä." Samanaikaisesti siellä vuorella ääni jylisi profeetalle sanoen: "Mene kaupunkiin; Minä olen käskenyt..." Oi, niin molemmat heistä tottelivat. Jotakin täytyy tapahtua, kun molemmat heistä tottelevat.

⁴⁴ Sitten muistakaa, jos Hän on, silloin Hänen Sanansa täytyy olla totta. Ja jos Hän vaatii teitä täyttämään nämä olosuhteet, ja te olette tehneet niin, silloin Hän on velvollinen huolehtimaan omasta Sanastaan. Älkää perääntykö pois ja sanoko: "Minä en parantunut." Oi, teidän kurja, heikko uskonne. Älkää uskoko sitä. Jos kaikki on tunnustettu ja kaikki on tuotu ulos, ja te olette täyttäneet Jumalan vaatimukset, niin usko pitää kiinni juuri siitä. Mikään ei tule liikuttamaan sitä. Hän on, ja te olette varmat siitä. "Ne, jotka Herraa odottavat, uudistavat voimansa; he saavat kotkan siivet. He juoksevat eivätkä väsy; he kävelevät eivätkä näänny."

⁴⁵ Odottakaa, kun olette täyttäneet Hänen vaatimuksensa; se tuo teidän uskonne loppunäytökseen. Jos Jumalan vaatimukset on täytetty, ja te olette täysin harkinneet sen, että olette tehneet kaiken sen, mitä Jumala vaatii teitä tekemään, silloin teidän uskonne lepää juuri sen varassa, että Hän on. Olkaa varmat Jumalasta!

⁴⁶ Tiedättehän, Hän rakastaa koetella meitä. Hän rakastaa nähdä, miten teidän uskonne reagoi. Tiesittekö te sitä? Jumala haluaa nähdä, kuinka te tulette reagoimaan. Kun te sanotte: "Oi, Herra, minä uskon Sinuun. Sinä olet minun Pelastajani. Minä uskon, että Sinä olet Parantaja; minä uskon, että Sinä olet tuo Yksi, joka antaa Pyhän Hengen; ja ne asiat, jotka tarvitsen Sinulta, ja että Sinä olet Jumala, joka antaa sen!" Ja sitten, kun te tunnustatte kaikki syntinne, ja lupaatte Jumalalle mitä te tulette tekemään, jos Hän antaa teidän parantua, ja sitten koska se ei tapahdu, te juoksette pelkurin tavalla pois jonnekin, niin Jumala ei voi käyttää sitä. Ei ole mitään tapaa miten Hän voisi käyttää teitä. Ei ole mitään tapaa Hänen vastata teille, koska Hän ainoastaan vastaa uskon kautta. Sitten äkillisesti te menette pois, eikä Hän voi vastata. Mutta todellinen, totinen usko seisoo sillä, ollen varma, että Jumala on. Olkaa varmat, että Hän on.

⁴⁷ Ja jos Jumala pyytää tekemään tämän asian, tunnustamaan syntinne ja niin edelleen, ja te olette tehneet sen, niin usko sanoo, että Hän on; se on varma, että se tulee tapahtumaan. Teidän pyyntönne täytyy täytyä. Oi, toivon, että huomaatte sen. Jos te olette varmat Jumalasta, niin Jumala on varma hänen Sanastansa. Hän ainoastaan odottaa koetellakseen teitä.

⁴⁸ Hän teki sen monta kertaa. Kerratkaamme pari tapausta. Ajatelkaamme noita heprealaislapsia. Heidän ei tullut kumartaa epäjumalaa. Jumalalla oli luottamus heihin. Ja kun he kuulivat, että

heidän tuli mennä tuliseen pätsiin, he sanoivat: “Meidän Jumalamme on kykenevä pelastamaan meidät tästä tulisesta pätsistä. Mutta jos Hän ei tee sitä, niin me emme kumarra mitään teidän epäjumalistanne.” Näettekö, he olivat varmat Jumalasta.

⁴⁹ He tiesivät, että Hän oli Jehova. He tiesivät, että Hän vastaa rukoukseen. Mutta tekisikö Hän sen heidän tapauksessaan vai ei, sen kuitenkin täytyisi olla parhaaksi, joten he antoivat tuon lausunnon, tunnustivat syntinsä ja kävelivät kuolemaan.

⁵⁰ Kun he olivat menossa tuliseen pätsiin, he olivat varmat siitä, että jos Jumala sallisi heidän palaa, Hän tulisi nostamaan heidät jälleen ylösnousemuksessa. He olivat varmat Jumalasta, koska he tiesivät, että Jumala tulisi tekemään kaiken heidän parhaakseen. Ja, kun me olemme varmat Jumalasta, me tiedämme, että Hän tekee kaiken meidän parhaaksemme.

⁵¹ Niinpä he antoivat tuon lausunnon. He olivat varmoja. Ja he kävelivät suoraan tuliseen pätsiin, ja Jumala antoi heidän kävellä sinne, istuen ja katsellen heitä, Hän halusi nähdä miten he reagoisivat.

⁵² Kun kuningas kysyi: “Kumarsitteko te, kun pasuunaan puhallettiin?” He sanoivat: “Ei, me emme kumartaneet.” Sillä tavalla uskonne pitää kiinni tiukasti.

“Hyvä on, jos te ette kumartaneet, niin tiedätkö sen seuraukset?” “Kyllä, me tiedämme seuraukset.”

“Minun määräykseni on, että pätsi kuumennetaan seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin se koskaan on ollut, ja minä tulen heittämään teidät sinne. Haluatteko te nyt kumartaa?” “Ei, me emme tule kumartamaan.” Siinä oli heidän uskonsa.

⁵³ Jumala sanoi: “No niin, minäpä katson, mitä he tulevat tekemään sen kanssa. Minä tulen näkemään, miten heidän uskonsa reagoi.”

⁵⁴ Niin hän sanoi: “Sitokaa heidän kätensä ja jalkansa, ja viekää heidät tuliseen pätsiin! Tuli oli heidän kasvojensa edessä, ja Jumala yhä pysytteli aloillaan katsellen sitä. Mutta he olivat varmat, että Hän oli Jumala. He olivat tehneet tunnustuksensa. He olivat oikaisseet kaiken minkä tiesivät. He olivat varmat, että Hän oli Jumala.

⁵⁵ Niinpä he kävelivät suoraan ylös tuliseen pätsiin. Ja aivan viime hetkellä, siellä Hän tuli ajaen tuulen vaunuilla alas taivaista, ja puhalsi kuumuuden pois heistä, lohduttaen heitä ja puhuen heille.

⁸³ Epäilemättä tuo pieni nainen sanoi: “Minä rukoilin; minä rukoilin; minä tiedän olevani arvoton pakana.”

⁸⁴ Muistakaa, Jeesus puhui hänestä Raamatussa. Hän sanoi: “Eikö Israelissa ollut paljon leskiä Elian päivinä? Mutta hänet lähetettiin vain yhden luo, joka oli pakana.”

⁸⁵ Oi, hän sanoi: “Minä rukoilin.” Ja ehkä, kun hän oli nähnyt tuon viimeisen pikku kakun, oli kuolema tullut sisälle portista ja seisoi ovella. Yksi suullinen kummallekin ja hän ja hänen poikansa kuolisivat. Voin nähdä hänen rukoilevan koko yön. Kuumat tuulet puhalsivat, ja maa oli kärventynyt, ja ihmiset itkivät ja kirkuivat kaduilla. Hän käveli ympäri talossa. Hän katseli pientä poikaansa. Katseli hänen pientä pyjamaansa, joka oli aivan kulunut, ja kuinka hänen jalkansa näkyivät ulkona siitä. Hän katsoi omia ryppyisiä käsiään. Hän käveli edes takaisin, mutta hän sanoi: “Minä tiedän, että Hän on Jumala; minä olen tehnyt kaikki tunnustukseni; olen tehnyt kaiken, mitä Hän vaatii; ja minä pyydän elämämme puolesta Hänen kunniakseen.” Jumala oli nähnyt hänet.

⁸⁶ Loput heistä kulkivat ulkona ja heillä oli suuret tanssit jossakin, ja he kaunistivat itseään ja heillä oli nykyaikainen televisionäytös tai jotakin maailman kanssa touhuamista. Mutta tuo nainen oli yksinään Jumalan kanssa.

⁸⁷ Aamu sarasti. Hän sanoi: “Tuo pikkumies on huutanut koko yön jotakin syötävää; mitä minä voin tehdä pienen jauho-kourallisen kanssa?”

⁸⁸ Tiedättehan, että tuo jauho oli Kristus. Kuka tahansa Raamatun oppilas tietää, että Kristus oli Jauhouhri. Ja tuo jauhouhri täytyi myös jauhtaa erikoisella tavalla, niin että jokainen pieni jyvän osanen oli samankokoinen, koska Jeesus Kristus on sama, eilen tänään ja iankaikkisesti. Ja jokainen uskovainen uskoo sen ja lepää sillä. Hallelujaa! Teillä voi olla kaikki vanha, kylmä, muodollinen uskontonne mitä haluatte. Mutta minulle, minä uskon, että Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Minä tuon sen julki kohdallani, maailmassa, joka on täynnä jumalankieltäjiä. Minä yhä uskon, että Hän on sama eilen tänään ja iankaikkisesti.

⁸⁹ Se jauhettiin kaikki samankokoiseksi, koska Hän on sama. Hän on sama Jumala, joka Hän oli silloin, Hän on sitä juuri nyt, tänä aamuna. Hän tulee aina olemaan sama. Sitä tuo jauho merkitsi.

⁷⁶ Ja Job sanoi: “Sinä puhut niin kuin hullu nainen. Herra antoi ja Herra otti pois; siunattu olkoon Herran Nimi.” Hän oli varma, että oli olemassa Jumala.

⁷⁷ Ja kun hän sai sen ulos suustaan, alkoivat ukkoset jylistä ja salamat leimahdella; Jumala tuli näyttämölle; se aina kutsuu Hänet näyttämölle. Hän pysyy hiljaa pitkän aikaa.

⁷⁸ Sitä Hän on tekemässä katsellen tätä helvettiin matkalla olevaa amerikkalaisten joukkoa, näitä kirkossa käyviä tekopyhiä. Minä en ole vihainen, mutta synty saa vihaiseksi kenet tahansa, joka on oikein Jumalan kanssa. Minä en ole vihainen kansaa kohtaan ja ihmisiä kohtaan, mutta minä olen vihainen perkeleelle, joka on aiheuttanut nämä asiat sokaisemaan ihmiset.

⁷⁹ Nämä sokeat pastorit ja saarnaajat päästävät heidät lävitse jonkinlaisella pienellä ihmistekoisella teologialla. Teidän täytyy olla uudestisyntynyt, ja Jumala pitää Hänen Sanansa. Teidän on parasta olla varmat, että on olemassa Jumala. “Heillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen voiman.”...

⁸⁰ Tämä pieni naisraukka tiesi, että Hän oli Jumala. Tuon tynnyrin tyhjentymistään tyhjentyessä ja olosuhteiden tullessa pahemmiksi ja pahemmiksi koko ajan. Mutta Jumala salli sen mennä sillä tavalla. Hän rakastaa tehdä niin. Hän rakastaa panna teidän uskonne koetukselle, nähdäkseen, kuinka te toimitte siinä. Hän antaa voidella teidät öljyllä ja rukoilla puolestanne, ja sitten Hän tekee teidät pahemmaksi ja sanoo: “Tulehan nyt, Saatana, panehan hänet koetukselle. Minä tiedän, että hän uskoo Minuun.” Siunattu olkoon Jumala iankaikkisesti! Oi niin: “Pane hänet koetukselle nyt. Minä tiedän hänen ottaneen Minun Sanani siitä.” Voisiko Hän sanoa sen teistä?

⁸¹ Hän sanoi sen Jobista. Hän sanoi: “Tee hänelle mitä tahansa haluat, mutta älä ota hänen elämänsä, sillä minä tiedän, että hän rakastaa Minua. Hän on uhrannut polttouhrin; hän on täyttänyt vaatimukset; hän on tehnyt sen mitä Minä käskin hänen tehdä, ja hän uskoo sen. Pyöritä häntä nyt, vaikka tulisilla hiilillä, jos haluat.” Hän otti kaiken pois häneltä; mutta Jumala kaksinkertaisti sen, kun Hän antoi sen takaisin hänelle. Varmasti Hän tulee tekemään niin.

⁸² Hän panee uskomme koetukselle nähdäkseen, uskommeko me todella, että hän on Jumala.

⁵⁶ Jumala antaa meidän uskomme tulla sille paikalle, missä se tulee reagoimaan.

⁵⁷ Siellä oli Vanhan Testamentin Job, jota meidän syyttäjämme, Saatana, syytti salasyntiseksi. Mutta Job tiesi, ettei hän ollut tehnyt syntiä. Hän tiesi tunnustaneensa kaiken, mitä hän oli tehnyt ja uhranneensa polttouhrin. Sitä Jumala vaati. Se oli kaikki, mitä Jumala oli vaatinut, polttouhrin ja tunnustamisen. Ja Job oli tehnyt nuo asiat.

⁵⁸ Ja Saatana sanoi: “Minä tulen ottamiaan hänen kamelinsa, sillä hän on rikas mies; minä otan hänen lampaansa.” Ja lopulta hän otti hänen lapsensa, jotka olivat lähinnä hänen sydäntään.

⁵⁹ Mutta yhä Job seisoj järkähtämättä, sillä hän tiesi, että Jumala... Hän oli varma, että Hän oli Jumala, koska hän oli puhunut Hänelle ja täyttänyt Hänen vaatimuksensa. Hän tutki asiaa ja totesi, että “minä olen uhrannut kaikki polttouhrit, olen sanonut sydämessäni: ‘Ehkäpä poikieni pitäessä juhlia, joihin tyttäreni ovat osallistuneet, ehkä he ovat tehneet salaa syntiä sydämissään, joten minä uhraan polttouhrin heidän puolestaan ja tunnustan heidän väärintekonsa.’”

⁶⁰ Oi Jumala., kun mies pitää sen, mitä Jumala on käskennyt tehdä, hän on varma, että hän on Jumala; hänen täytyy vastata. Usko kutsuu hänet näyttämölle joka kerta.

⁶¹ Kun te olette tehneet, mitä tiedätte olevan oikein, kun olette täyttäneet Hänen vaatimuksensa, kun olette tunnustaneet ja oikaisseet ja hyvittäneet kaiken, ja asettaneet sen Jumalan eteen, niin minä en välitä siitä kuinka hiljaa Hän on, Hän on yhä Jumala, joka odottaa pannakseen tuon uskon sinne. Te olette tehneet omat tekonne, nyt Hän haluaa nähdä teidän uskonne teidän teoistanne. Hän haluaa nähdä, mitä te tulette tekemään.

⁶² Jos teidät on voideltu öljyllä, ja teidän puolestanne on rukoiltu, niin Jumala odottaa nähdäkseen, mitä te tulette uskomaan siitä, niin ettette juokse sinne jälleen seuraavana sunnuntaina, ja juokse seuraavana päivänä toisen parantajan luo, joka kulkee kaupungin lävitse. Hän odottaa nähdäkseen kuinka te reagoitte uskoonne, niin ettette tule takaisin seuraavana päivänä ja sano: “Minusta tuntuu niin pahalta; arvelen etten parantunutkaan.” Ensiksikään te ette ole edes sovelias rukousjonoon. Te ette vielä ole valmis siihen.

Te ette usko, että Hän on Jumala.

⁶³ Te saatatte sanoa: “Veli Branham, minä olen eri mieltä kanssasi.” Teidän omat tekonne todistavat mitä te olette. “Heidän hedelmistään te tunnette heidät.” Jos mies sanoo olevansa kristitty, ja yhä juo ja tupakoi ja pelaa uhkapelejä ja kertoo likaisia vitsejä, ja sanoo, että osa Raamatusta on oikein ja osa ei... Hän saattaa saarnata Evankeliumia ja kieltää osan Raamatusta; silloin hän on yhä syntinen. Hän ei vielä ole oikein.

⁶⁴ Mutta kun te avoimesti tunnustatte, että Jumala on sama Jumala, ja teidän elämänne on asetettu Hänen käsiinsä olemaan: “Herra, minä olen savi; ole Sinä savenvalaja”, niin silloin pyytäkää mitä haluatte. Usko ei koskaan liiku; se tulee seisomaan juuri siellä.

⁶⁵ Vaikka olosuhteet vaihtuvat oikealle ja vasemmalle, niin tuo usko ei koskaan liiku, koska te olette varma, että Hän on Jumala. Ja, jos Hän on Jumala, Hän pitää lupauksensa. Hän ei voi antaa lupausta ja rikkoa sitä. Jos Hän on Jumala, Hänen täytyy pitää lupauksensa. Oi, minä rakastan sitä. Hänen täytyy pysyä sen kanssa.

⁶⁶ Job oli uhrannut uhrinsa; hän oli tehnyt kaiken. Hän tiesi olevansa oikein. Ja tässä tulivat seurakunnan jäsenet, jotkut heidän kirkkokuntiensa seurakunnista ja sanoivat: “Job, sinä voit aivan yhtä hyvin tunnustaa, että sinä olet syntinen, sillä Jumala ei sallisi sinua rangaistavan tällä tavalla, ellet sinä ole syntinen.”

⁶⁷ Mutta Job sanoi: “Minä olen tehnyt tunnustukseni, minä olen uhrannut polttouhrin Jumalan edessä, ja minä en ole syntinen.” Hän tiesi, missä hän seiso. Ja sitten kaikki jatkui edelleen ja edelleen ja edelleen, yrittäen repiä Jobia alas, ja tuoda hänet sille paikalle, että hän kieltäisi Jumalan ja kieltäisi polttouhrin. Sillä hetkellä, kun te toimitte minkä tahansa tunnustuksen mukaan, se osoittaa teidän heikkoutenne, teidän epäilyksenne Jumalaa kohtaan. Kun te pyydätte Jumalalta jotakin ja sitten kuljette ympäri epäillen sitä, niin silloin te olette epäilijä ettekä uskovainen.

⁶⁸ Job tiesi, missä hän seiso, ja hän seiso vakaasti tuolla perustuksella.

⁶⁹ Ei ihme, että Pruitt sanoi kuolinhetkellään:

*Kristuksella, vankalla Kalliolla minä seison;
Kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.*

⁷⁰ Tuolla horjumattomalla Jobin tunnustuksen kalliolla... Jopa hänen rakas vaimonsa hylkäsi hänet. Kun hänen terveytensä oli mennyt ja hän

oli paiseiden peitossa raapien itseään ja kiroten syntymänsä päivää sanoen: “Älköön aurinko paistako; ja pysyköön kuu poissa yöllä.”

Hänen vaimonsa sanoi: “Job, sinä olet viheliäinen; miksi et kiroa Jumalaa ja kuole.”

⁷¹ Hän sanoi: “Sinä puhut niin kuin hullu nainen.” Hän oli varma, että Jumala oli, ja että hän oli täyttänyt vaatimukset. Oi, minusta tuntuu niin uskonnolliselta. Hän tiesi täyttäneensä Jumalan vaatimukset, ja se selvitti sen. Jumala koetteli hänen uskoaan. Hän tulee koettelemaan teidän uskoanne; Hän tulee koettelemaan minun uskoani.

⁷² Mutta, kun me olemme täyttäneet Hänen vaatimuksensa: “Tehkää parannus, joka ainoa teistä ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan”, se on Hänen lupauksensa. “Jos keskuudessanne on joku sairas, hän kutsukoon seurakunnan vanhimmat; voidelkoot he hänet öljyllä... Uskon rukous tulee pelastamaan sairaan, ja Jumala on nostava hänet ylös.” Se selvittää sen. “Tunnustakaa virheenne toinen toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta.”

⁷³ Te olette täyttäneet Jumalan vaatimukset: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet; he tulevat puhumaan uusilla kielillä; jos he ottavat ylös käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he paranevat.” Se selvittää sen.

⁷⁴ Olkaa varmat Jumalasta. Olkaa varmat, että te sydämessänne uskotte, että se on Jumalan Sana. Job oli varma siitä.

Hänen vaimonsa sanoi: “Miksi et kiroa Häntä ja kuole, sinähän tulet pahemmaksi koko ajan.”

⁷⁵ Kuinka Saatana pitääkään sen tekemisestä teille. “Mitä, ethän sinä ole parempi kuin ennen öljyllä voitelua. Sinä et ole yhtään parempi kuin silloin, kun nuo saarnaajat rukoilivat sinun puolestasi. Ensinnäkin nuo saarnaajat eivät ole oikein.” Ei ole kysymys tuosta saarnaajasta; sillä ei ole väliä; se on sinun uskosi Elävään Jumalaan joka... Ei se ole se mitä saarnaaja on, vaan se mitä Jumala on. Saarnaaja ei antanut tuota lupausta, sen antoi Jumala. Se ei riipu saarnaajasta; se riippuu Jumalasta ja teidän uskostanne uskoa, että se on Jumala. Niinpä olkaa varmat Jumalasta. Olkaa varma, että se on Jumala, ja että se on Jumalan Sana, ja että Jumala on Hänen Sanassansa.